

Befolkningen dernede, naar der bliver indbyrdes Strid og Kiv mellem de dansk-sindede, men alligevel tysktalende, og de virkelig tysksindede og tysktalende, og de siges til os heroppe: Det er jeres Skyld alt sammen, thi havde vi faaet Afstemning i 3die Zone, havde vi nu været under Danmark. Jeg har svaret de paagældende om trent saaledes: Jeg vil ikke lade mig narre af den Slags Indvendinger. Hvis vi virkelig fik Majoritet i 3die Zone, grundet paa de nuværende Forhold i Tyskland, og 3die Zone kom ind under Danmark, vilde det senere med samme Ret kunne siges: Hvorfor gik I med til at tillade Afstemning i 3die Zone, da I dog godt vidste, at den langt overvejende Del af Befolkningen ikke alene var tysktalende, men ogsaa fuldt ud tysksindet.

De to Momenter kan man stille overfor hinanden; men det kan overhovedet ikke nytte at eksperimentere, man skal holde sig til det, der er klart og rent. Og vi kan godt være enige om alle sammen, at hvis vi ved Krigens Begyndelse kunde have faaet Sønderjylland til den saakaldte Clausenske Linie, altsaa 1ste Zone alene, havde vi med Glæde taget imod den Grænse, fordi man derved faar den virkelig dansksindede og dansk-talende Del. Men efterhaanden som Forholdene har udviklet sig, er Appetitten steget; der er saa mange Spekulationsøjemed, som er kommet ind og har blandet sig i den saakaldte Nationalfølelse. Men det kan ikke spille nogen Rolle for Folketinget. Ved de Beslutninger, vi tidligere har taget, saavel den 23. Oktober som senere ved Rigsdagens Fællesmøder, har det vist sig, at Rigsdagen har staaet paa et sundt og nøgternt Standpunkt i denne Sag, og jeg vil ønske, den maa vedblive dermed.

Til Trods for, at den Paastand paa Overgang til Dagsordenen, som er fremsat af den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, er meget forsigtigt affattet og ogsaa forsigtigt motiveret, kan jeg ikke anbefale den; derimod kan jeg tilsige mit Partis Støtte til den Paastand, der er fremsat af den ærede Ordfører for det radikale Parti (Mads Larsen).

Striden drejer sig om, hvorvidt 3die Zone skal rømmes for at skaffe Afstemningsfrihed i 2den Zone. Jeg er glad ved den Udvikling, der er foregaaet med Højres Arvtager, det konservative Folkeparti; thi jeg mindes, at vi fra vor Side og Venstre i sin Tid arbejdede ivrigt her i Rigsdagen for at faa hemmelig Afstemning indført her i Landet. Men den Gang var det Forbilledet for Folkepartiet, Højre, der alle Tider var Modstander af hemmelig Afstem-

ning. Jeg behøver ikke i denne Forsamling at minde om de Klager, som med Rette af Venstres Folketingsmænd blev fremsat over Brud paa Valgretten, som havde fundet Sted rundt omkring i Landet. Nogle Steder truede endog Skovriderne Skovarbejderne med Afsked, de kontrollerede deres Afstemning inde i Valglokalet og gjorde Alvor af Truselen Dagen efter ved at gøre de paagældende brødløse. Det er glædeligt at se den Udvikling, der har fundet Sted paa dette Omraade. Nu er det konservative Folkeparti en saa varm Tilhænger af hemmelig Afstemning nede i Sønderjylland, at det slet ikke kan tænke sig hemmelig Afstemning iværksat — en Afstemning, hvor det kun drejer sig om at stemme Ja eller Nej for Overgang til Danmark —, undtagen der rømmes 10 km ind i en anden Zone. Vi, der i Socialdemokratiet og i vore Fagorganisationer har været med til at organisere mangfoldige Afstemninger, kan ikke forstaa, at det skulde være saa uhyre besværligt at kontrollere en Afstemning dernede i 2den Zone. Jeg er af den Opfattelse, at det kan vi dristigt overlade til den internationale Kommission. Det er mig ogsaa bekendt, at man har anmodet Minister H. P. Hanssen om at udarbejde Regler for en saadan Afstemning, og skønt jeg endnu ikke har set dem, føler jeg mig overbevist om, at de er af en saadan Beskaffenhed, at de vil være lette at arbejde med, og at det ogsaa vil være let at kontrollere og betrygge Afstemningen efter dem.

Jeg er nu ikke helt sikker paa, om disse Folk, hvis det lykkes 3die Zone at komme med til Danmark, vil blive tilfredse her. Jeg kunde godt tænke mig, at de, hvis Forholdene skulde blive bedre og lysere Syd paa, vilde være de første til at gøre Opposition her for at blive løst igen. Det kan nemlig godt være, at de Folk tager fejl; thi selv om vi ikke faar saadanne Skatter, som de faar i Tyskland, der er slaaet, og hvor Skatterne bliver af en helt anden Beskaffenhed end her i Landet, hvor vi ikke har været med i Krig, selv om vi ogsaa har mærket den, kunde det godt tænkes, at disse Folk mente, at de her fik Skatter, der efter deres Mening var uretfærdige og tog for meget af deres Formue eller lagde for meget paa deres Indtægt, og at de saa vilde sparke ud til Bens. Vi kender, hvorledes Kapitalister, naar de ikke kan faa deres Villie, taler om at rejse til et andet Land. Vi har herhjemme haft en Mand, der en Gang var Minister, og som, da der kom andre til Roret, truede med, at han hellere vilde forlade Danmark. Jeg er ikke vis paa, om ikke noget lignende kunde